

har ikke i mindste Maade lagt Skjul paa, at jeg for mit Vedkommende ikke var villig til at forhandle paa det af Spanien forlangte Grundlag, førend det havde viist sig, at der var en særlig Nødvendighed eller en særlig Opfordring til Stede for os til at fravige vort gamle System derved, at det havde viist sig, at vore Nabolandes Forhandlinger førte til et Resultat, og det viiste sig først ind i Aaret 1883. Jeg ønsker ikke her paa dette Sted at komme nærmere ind paa, hvorvidt det havde staaet i vor Magt at fremsthynde Forhandlingerne endyderligere i den Tid, i hvilken de virkelig have været førte, men jeg tror, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer af dette Thing, som gjøre sig bekendte med den fremlagte Beretning om Forhandlingerne, ville kunne danne sig selv en Mening om, hvad den virkelige Grund har været til, at Forhandlingernes Gang har været saa langsom. — Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er ganske vis paa, om det ærede Medlem for sit Vedkommende vil stemme for eller imod det foreliggende Forslag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem i den første Halvdel af sit Foredrag fremkom med saa vægtige og bestemte Udtalelser mod det foreliggende Forslag, at jeg troede, at Konklusionen nødvendigtvis maatte være den, at det ærede Medlem vilde gaa imod den forelagte Beslutning; men det ærede Medlems senere Udtalelser kunde jeg ikke ret bringe i Overensstemmelse dermed. Jeg kom egentlig til det Resultat, at det ærede Medlem ikke var ganske enig med sig selv endnu om, hvilken Holdning han vilde indtage. Forsaavidt denne Holdning tilsidst skulde komme til at afhænge af, hvilke Oplysninger det ærede Medlem kunde faae af mig, og om det efter min Betragtning er forsvarligt eller ikke at opgive Statsindtægter, som det ærede Medlem var saa venlig at beregne til henved $1\frac{1}{2}$ Million Kr., en Sum, som forekom mig at være ikke saa lidt overdreven, saa tvivler jeg meget om, at nogen Oplysning, som jeg kan give det ærede Medlem i saa Henseende, kan blive bestemmende eller afgjørende for ham. For at naae op til dette afkræffende Beløb for en Opgivelse af Statsindtægter af $1\frac{1}{2}$ Million Kr. maa det ærede Medlem jo tage til Hjælp den Merudgift for Staten, som vilde fremkomme, naar et Lovforslag, der jo ikke vedkommer denne Sag det Mindste, skulde blive vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ligejaa godt kunde have taget et af de mere kostbare Lovforslag og stillet sit Spørgsmaal, ikke paa, hvorfor undvære $1\frac{1}{2}$ Million Kr., men hvorfor undvære et

saa og saa stort Antal Millioner. Men paa den Maade tror jeg ikke, at det gaar an at stille sig i denne særlige Lov, dette særlige Forslag er af disse nyttige Foranstaltninger, som jeg ønsker, at Staten altid skal have Raad til at gaa ind paa, men som den efter min Mening ikke har Raad til at gaa ind paa, naar den letsindig ved en Toldrevision bortkaster 2—3—4—5 Millioner Kr. af de nuværende Statsindtægter. Det er netop for at have Midler til at foretage nyttige Forandringer i det Bestaaende at jeg ønsker, at der ikke skal fastes Statsindtægter overbord, og til saadanne nyttige Foranstaltninger har jeg for mit Vedkommende altid regnet det, at Sindsygeforsorgen bliver overtaget af Staten, og det ærede Medlem har virkelig ikke nogen Grund til at udtale nogen Forundring i saa Henseende, thi jeg har ikke een Gang, men gjentagende Gange her i Salen gjort denne Betragtning gjældende. Naar man vil gjøre sig Rede for de finansielle Resultater af det foreliggende Forslag, tror jeg nok, at det vil være mest ædrueligt, om man holder sig til de Tal, som findes angivne, og som oplyse selve Resultatet, at man holder sig til denne halve Million. Det er fuldt ud min Betragtning, at dersom vi havde gennemført vor Toldrevision, og vi saa havde afluttet en Handelstraktat som denne, saa vilde Tabet have været saa meget større; det er fuldstændig rigtigt; men den virkelige Sammenhæng er den, at havde vi gennemført vor Toldrevision, havde vi ikke afluttet en saadan Traktat og ikke behøvet at bringe de Offre paa Traktaten, som ere bragte, det er den simple Sammenhæng. Dette opsummerede Tab udover, hvad der her er, kan altsaa efter min Formening kun tages med i Beregning for den Tid, hvori den reviderede Toldlov virkede før Udløbet af Traktaten og ikke derover. Jeg vil gjerne slutte med en lille Indrømmelse til det ærede Medlem, og det er den, at det ganske vist ikke ser godt ud med alle disse Brøker i den nye Tarif; at det er Ørene, med deres Brøker, som er den gjældende Bestemmelse, det vil det ærede Medlem ikke have overset; Angivelsen i Kilogram og spansk Mønt er kun oplysende, det, der er det Bestemmende er Ørene; men jeg indrømmer, at det ikke ser smukt ud med disse Brøker; men det ærede Medlem veed meget godt, hvordan disse Brøker ere fremkomne. De ere fremkomne ved at oversætte Skilling i den gamle Toldlov til Ører i denne Tarif. Man har selvfølgelig, da man ikke kunde undgaa at blive staaende ved vor nugældende Tarif, ikke villet bringe yderligere Offre ved at af-